

Lovforslag nr. L 12. Fremsat den 28. november 2007 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig

§ 1. Overenskomst af 25. maj 2007 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig vedrørende skatter af indkomst og formue kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten med tilhørende protokol er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Efter bestemmelsen i overenskomstens artikel 30, stk. 4, skal overenskomsten af 23. ok-

tober 1961 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, jf. bekendtgørelse nr. 17 af 21. marts 1962, ophøre med at have virkning.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. marts 2008.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

O V E R E N S K O M S T
M E L L E M
K O N G E R I G E T D A N M A R K O G
R E P U B L I K K E N Ø S T R I G
V E D R Ø R E N D E S K A T T E R A F I N D K O M S T O G F O R M U E

Kongeriget Danmark og Republikken Østrig, der ønsker at afslutte en overenskomst vedrørende skatter af indkomst og formue,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen, eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretægter, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) I Danmark:
- (1) indkomstkatten til staten;
 - (2) den kommunale indkomstskat;
 - (3) den amtskommunale indkomstskat;
 - (4) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
- b) I Østrig:
- (1) indkomstkatten;

- (2) selskabsskatten;
- (3) ejendomsskatten;
- (4) afgiften af land- og skovbrugsvirksomheder;
- (5) afgiften af grundværdien af ubebyggede grunde.

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Østrig, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Østrig« betyder Republikken Østrig;

- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Danmark:
skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) I Østrig:
finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontrahe-

rende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat, eller formue, der befinder sig der.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem

hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6 - handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast

driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte

brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan,

at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

8. Udtrykket »fortjeneste« som anvendt i denne artikel omfatter også fortjeneste erhvervet af enhver deltager fra deltagelse i et interessentskab, samt for Østrigs vedkommende også fra deltagelse i et stille interessentskab (Stille Gesellschaft) etableret under østrigsk lovgivning.

Artikel 8

Skibsfart, transport ad indre farvande, luftfart og containere

1. Fortjeneste ved driften af skibe og luftfartøjer i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Denne fortjeneste omfatter tillige foretagendets indkomst fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, såfremt denne indkomst udgør en del af fortjenesten omtalt i foregående sætning.

2. Fortjeneste ved driften af både, der anvendes ved transport ad indre farvande, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

3. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, eller for et foretagende, der driver virksomhed med transport ad indre farvande, har sit sæde om bord på et skib eller en båd, skal ledelsen anses for at

have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet eller båden har sit hjemsted, eller såfremt et sådant ikke findes, i den kontraherende stat, hvor rederen er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et foretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 4 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S; den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagenden

det i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, såfremt denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Østrig

ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan, hvis denne person er den retmæssige ejer af renterne, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er

hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten, set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan, hvis denne person er den retmæssige ejer af royalty-beløbet, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et

der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe og luftfartøjer, der anvendes i international trafik, af både, der benyttes til transport ad indre farvande, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe, luftfartøjer eller både, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2 og 3 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

5. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat, medmindre han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. Hvis han har et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for person-

ligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et luftfartøj, der anvendes i international trafik, eller om bord på en båd, der benyttes til transport af indre farvande, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af optrædende kunstner eller sportsmand i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner, livrenter og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan betalinger, som modtages af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til sociallovgivningen i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat.

3. Hvad angår en fysisk person, der var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal bestemmelserne i stykke 1 ikke berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte pensioner, livrenter og andre lignende vederlag, der tilfalder en sådan fysisk person fra denne stat.

4. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. Løn, gage og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

- 2.
- a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 skal ligeledes finde anvendelse på vederlag, der betales til den østrigske handelsdelegerede og til personalet ved denne østrigske udenrigshandelsrepræsentation.

4. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller uddannelse af en studerende, praktikant eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til sådan-

ne aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et der beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, skal boreplatform-virksomhed udøvet ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden er udøvet i en periode eller perioder, der sammenlagt overstiger 365 dage inden for en 18-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, kan fortjeneste, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved transport med skib eller luftfartøj af forsyninger eller mandskab til et sted, hvor der i den anden kontraherende stat drives virksomhed ud for kysten i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter, eller ved drift af bugserbåde og lignende fartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Gage, løn og andre lignende vederlag, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, som omhandlet i stykke 4, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stykke 3.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 13, skal kapitalgevinst på boreplatforme anvendt i forbindelse med den i stykke 3 nævnte virksomhed, som anses for oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, når boreplatform-virksomheden ophører med at være skattepligtig i den anden kontraherende stat, være fritaget for beskatning i denne anden stat. Ved anvendelsen af dette stykke betyder udtrykket »kapitalgevinst« det beløb, hvormed markedsværdien på tidspunktet for overførslen overstiger restværdien på dette tidspunkt forhøjet med enhver foretagens nedskrivning.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettilighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

Artikel 23

Formue

1. Formue, bestående af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue, bestående af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig

ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Formue, bestående af skibe og luftfartøjer, der anvendes i international trafik, og af både, der benyttes til transport ad indre farvande, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe, luftfartøjer og både, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Alle andre arter af formue, tilhørende en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som efter denne overenskomst kan beskattes i Østrig, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme
 - i) fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Østrig;
 - ii) fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i Østrig;
- b) fradraget skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomst- eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller den formue, som kan beskattes i Østrig;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som efter denne overenskomst kun kan beskattes i Østrig, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomst- eller formueskatten fradrage den del af indkomst- eller formueskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra, eller formue ejet i, Østrig.

2. I Østrig:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Østrig, oppebærer indkomst eller ejer formue, der efter denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Østrig, med mindre bestemmelserne i litra b), c) og d) medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue fra beskatning;
- b) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Østrig, oppebærer indkomst, som efter artikel 10 kan beskattes i Danmark, skal Østrig indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Danmark. Sådant fradrag skal imidlertid ikke overstige den del af skatten, som beregnet inden fradraget er givet, som svarer til sådanne indkomster oppebåret fra Danmark;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Østrig, oppebærer indkomst eller ejer formue, der efter denne overenskomst er fritaget fra beskatning i Østrig, kan Østrig ikke desto mindre ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst og formue tage hensyn til den indkomst eller formue, der er fritaget fra skat;
- d) indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Østrig, og som Østrig anser for indkomst, der ifølge denne overenskomst skulle beskattes i Danmark, kan ikke desto mindre beskattes i Østrig, såfremt Danmark efter gennemførelsen af en gensidig aftaleprocedure ifølge denne overenskomst fritager denne indkomst fra beskatning.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på perso-

ner, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byr-

defulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke frister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de forudgående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsfulgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af Danmarks område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 31, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af Danmarks område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede un-

derretninger, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår skatter for det skatteår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende skatteår.

3. Bestemmelserne i artikel 18, stykke 3, finder ikke anvendelse for en person, der blev hjemmehørende i den anden kontraherende stat, som fastsat i den nævnte bestemmelse og som modtog pension, livrente eller lignende vederlag som fastsat i den nævnte bestemmelse inden denne overenskomsts ikrafttræden.

4. Overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue underskrevet i Wien den 23. oktober 1961, som ændret ved Protokollen underskrevet i Wien den 29. oktober 1970, skal opføre med at have virkning fra den dato, på hvilken denne overenskomst får virkning i overensstemmelse med denne artikels stykke 2 og 3.

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, der følger efter et tidsrum på 5 år fra det år, hvor overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning for så vidt angår skatter for det skatteår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende skatteår.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Wien, den 25. maj 2007, på dansk og tysk.

For Kongeriget Danmark:

Hugo Østergaard-Andersen
Ambassadør

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Østrig

For Republikken Østrig:

Dr. Martin Sajdik
Ambassadør

PROTOKOL

Ved underskrivelsen i dag af Overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig vedrørende skatter på indkomst og formue er undertegnede enige om, at de følgende bestemmelser skal udgøre en integreret del af overenskomsten.

1. Fortolkning af overenskomsten

Der er enighed om, at bestemmelserne i overenskomsten, der er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i OECD-modeloverenskomst vedrørende skatter på indkomst og formue, almindeligvis skal forventes at have samme betydning som udtrykt i OECD-bemærkningerne dertil. Enigheden i den foregående sætning skal dog ikke gælde med hensyn til følgende:

- a) ethvert forbehold eller enhver observation til OECD-modellen eller dens bemærkninger, som en af de to kontraherende stater har taget;
- b) enhver modsat fortolkning i denne Protokol;
- c) enhver modsat fortolkning i en offentliggjort forklaring fra en af de kontraherende stater, der er givet til den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat før overenskomstens ikrafttræden;
- d) enhver modsat fortolkning, som der er opnået enighed om mellem de kompetente

myndigheder efter overenskomstens ikrafttræden.

OECD-bemærkningerne, som de må blive ændret fra tid til anden, udgør en kilde til fortolkning, som omhandlet i Wien konventionen af 23. maj 1969 om traktatret.

2. Med henvisning til artikel 22

Ved en bekendtgørelse med hjemmel i paragraf 48 i den østrigske Bundesabgabenordnung kan Østrig anvende credit metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning i særlige sager med skyldig hensyntagen til principperne som fastlagt i artikel 23 B i OECD-modeloverenskomsten vedrørende skatter, hvis gensidig anvendelse af credit metoden skulle være i offentlig interesse for Østrig. Der er enighed om, at et sådant skift til credit metoden kun kan ske efter forudgående underretning til den kompetente myndighed i Kongeriget Danmark.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Wien, den 25. maj 2007, på dansk og tysk.

For Kongeriget Danmark:

Hugo Østergaard-Andersen
Ambassadør

For Republikken Østrig:

Dr. Martin Sajdik
Ambassadør

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse af Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig, L 19, som bortfaldt ved udskrivelsen af folketingsvalg.

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig. Ved lovforslaget gennemføres den nye overenskomsts bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Når den nye overenskomst træder i kraft, ophæves den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst i forholdet mellem Danmark og Østrig.

Den ny overenskomst er indgået, fordi den eksisterende overenskomst, som blev indgået i 1961, må anses som utidssvarende. Den eksisterende overenskomsts artikler om beskatning af pension og om ophævelse af dobbeltbeskatning svarer således ikke til, hvad der er aftalt i nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to lande.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst giver således selskaber og personer fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge lande be-

skatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet land.

Både Danmark og Østrig beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark (henholdsvis Østrig), er fuldt skattepligtig til Danmark (henholdsvis Østrig), dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden de hidrører.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er fuldt skattepligtige i det pågældende land, men modtager indkomst fra kilder i dette land.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Østrig, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, såfremt de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Østrig (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder, hvis indkomsten omvendt hidrører fra Østrig og modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Østrig skal undgå denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en overenskomst.

Overenskomsten har derfor en række regler (artikel 6 – 22) vedrørende forskellige typer indkomst, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Østrig kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt fratager sin begrænsede skattepligt på indkomst, der oppebæres af en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret

til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jfr. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Østrig, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i overenskomsten. Selv om Danmark efter overenskomsten har beskatningsretten til en bestemt type indkomst, sker der kun beskatning af denne indkomst i det omfang, der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelserne om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 24). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstat), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden er for Danmarks vedkommende *credit-metoden*. Denne metode medfører for en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark ved indkomst fra Østrig, at hvis dette land efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte østrigske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 26). For det første angår bestemmelsen tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. Bestemmelsen giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i den konkrete sag. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 27). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de østrigske skattemyndigheder til brug ved østrigsk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Østrig sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 25), om diplomater (artikel 28), om muligheden for at udvide overenskomsten til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland (artikel 29) samt endelig om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten (artikel 30 og 31).

Den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er forhandlet i 1997, følger i vidt omfang den model til dobbeltbeskatningsoverenskomster, som var udarbejdet i OECD-regi. OECD-modellen, som hele tiden opdateres, ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg. Modellen er dog på ingen måde bindende for de stater, der er medlem af OECD. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået.

Det er aftalt i en protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, at den som udgangspunkt skal fortolkes i overensstemmelse med OECD-modellens bemærkninger til fortolkning af modellens artikler.

3. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst

De vigtigste ændringer i forhold til den gældende overenskomst vedrører beskatningsretten til pension og metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning.

Efter den gældende overenskomst kan social pension (og andre sociale ydelser) samt tjenestemandspension beskattes i den stat, hvorfra den udbetales. Andre pensioner m.v., herunder udbetalinger fra private pensionsordninger, kan kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Den ny overenskomst medfører som udgangspunkt, at alle pensioner kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales. Der sker i princippet ingen ændringer for social pension (og andre sociale ydelser) samt tjenestemandspensioner. Andre pensioner m.v. - dvs. i praksis især privat pension - kan i fremtiden beskattes i den stat, hvorfra de betales, når modtageren tidligere har været hjemmehørende i denne stat.

Efter den ny overenskomsts artikel 30, stk. 3, skal den ny regel vedr. privat pension dog ikke gælde for personer, som allerede var flyttet fra en stat til den anden og begyndt at modtage privat pension fra den førstnævnte stat på tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

Det medfører altså, at Danmark ikke kan beskatte privat pension, som betales her fra landet til personer, som allerede ved den ny overenskomsts ikrafttræden var flyttet fra Danmark til Østrig og begyndt at modtage privat pension. For disse personer vil privat pension være omfattet af artikel 22 om anden indkomst, så det kun er Østrig, der kan beskatte den private pension.

Baggrunden for ændringen er, at det er dansk forhandlingspolitik at opnå en så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt.

For de private pensionsordningers vedkommende er begrundelsen, at Danmark gennem hele opsparensfasen har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning ved udbetaling, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Danmark, eller til pensionister, der er hjemmehørende i udlandet.

Baggrunden for de sociale pensioners vedkommende er, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning (bruttoficing). Beskatter bopælsstaten sociale pensioner med en meget lav sats, uden at der sker beskatning i kildestaten, vil dette medføre nettopensionsbeløb langt ud over det tilsigtede.

Den gældende overenskomst medfører, at når en person eller et selskab, der er hjemmehørende her i landet, modtager indkomst (bortset fra udbytte og royalties) fra Østrig, som dette land kan beskatte, skal Danmark undlade at beskatte indkomsten. Det gælder uanset, om Østrig har beskattet indkomsten og i givet fald uanset størrelsen af østrigsk skat. Den østrigske indkomst kan alene tages i betragtning ved beskatningen af den pågældendes anden indkomst.

Den ny overenskomst medfører som ovenfor nævnt, at Danmark skal nedsætte dobbeltbeskatning ved at nedsætte den danske skat af den østrigske indkomst med den østrigske skat af denne (ordinær credit).

Den ny overenskomst medfører den vigtige praktiske ændring i forhold til den eksisterende overenskomst, at den er udformet på grundlag af OECD-modellen og derfor har samme systematik som langt de fleste andre danske dobbeltbeskatningsoverenskomster. Den gamle overenskomst, som var underskrevet i 1961, dvs. inden den første OECD-model fra 1963,

havde sin egen systematik og var derfor vanskelig at finde rundt i.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

I den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst med Østrig foretages to væsentlige ændringer i forhold til den eksisterende overenskomst. For det første ændres lempelsesmetoden fra eksemptions-metoden til credit-metoden, og for det andet ændres beskatningsretten til udbetalinger fra private pensionsordninger.

Den ændrede lempelsesmetode får betydning for personer, der arbejder i Østrig i mindre end 6 måneder om året. Disse personer vil med forslaget skulle betale dansk skat af den indkomst, der er optjent i Østrig, dog således at den danske skat nedsættes med den skat, der er betalt i Østrig.

Det kan med et meget usikkert skøn anslås, at 15-20 personer på årsbasis i denne forbindelse bliver berørt af forslaget. Hvis det antages, at de pågældende arbejdstagere i gennemsnit tjener 250.000 kr. årligt, hvoraf halvdelen beskattes i udlandet, skønnes merprovenuet i gennemsnit at beløbe sig til omkring 25.000 kr. pr. person. Med disse antagelser skønnes ændringen af lempelsesmetoden af medføre et merprovenu i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt. Heraf skønnes størstedelen at tilfalde kommunerne.

Forslaget forventes kun at have en ringe provenuefekt fra selskabsskatten, idet den østrigske selskabsskattesats udgør 25 pct. svarende til den danske. Der kan dog forekomme en mindre provenuegevinst i det omfang, der er forskelle i opgørelsen af den selskabskattepligtige indkomst.

Med forslaget ændres endvidere beskatningsretten til udbetalinger fra private pensionsordninger, således at disse ligesom sociale pensioner og andre sociale ydelser kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales. Dette gælder dog ikke for personer, der allerede inden overenskomstens ikrafttræden er bosiddende i Østrig.

En opsigelse vil således medføre et merprovenu i takt med, at personer flytter til Østrig og begynder at modtage dansk pension. Der er ikke holdepunkter for at skønne størrelsen heraf, idet det fremtidige omfang må forventes at påvirkes af de seneste årtiers udbygning af de private pensioner og den generelle internationalisering. Det er dog anslået, at ca. 200 pensionister var bosiddende i Østrig i 2006.

Der vil ikke være provenuevirkning for regionerne.

5. Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser af betydning for erhvervslivet, og det har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forslaget indebærer en provenugevinst i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt, hvoraf størstedelen tilfalder kommunerne.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1, stk. 1, bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Østrig. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er vedtaget.

§ 1, stk. 2, medfører, at overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jfr. overenskomstens artikel 30. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

§ 1, stk. 3, medfører, at den nuværende overenskomst mellem Danmark og Østrig vil ophøre med at have virkning fra samme dato.

De enkelte artikler i den dansk-østrigske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten skal anvendes på indkomst- og formueskatter, der udskrives af en af de to stater eller dens lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter og opregner typiske eksempler på disse skatter.

Alle danske indkomstskatter samt ejendomsværdiskatten er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke som en skat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan være forældet.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Det er vigtigt at bemærke, at ved anvendelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan udtrykket *person* både omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

Udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene *en kontraherende stat*, *den anden kontraherende stat*, *foretagende i en kontraherende stat*, *international trafik*, *kompetent myndighed* og *statsborger*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de to stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (dobbelt-domicil), f.eks. hvis den pågældende ejer bolig i de to stater. Stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er hjemmehørende i *overenskomstens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Dette er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor det har sin virkelige ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 12-månedersfristen, som også findes i OECD-modellen, er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 5 og stk. 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en

østrigsk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Af stk. 8 fremgår, at udtrykket fortjeneste i artikel 7 omfatter fortjeneste, som den enkelte deltager i et interessentskab opnår ved deltagelsen i dette. Udtrykket omfatter også fortjeneste opnået ved deltagelse i et østrigsk Stille Gesellschaft.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Et rederis eller et luftfartsselskabs fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Det samme gælder for et foretagendes indkomst ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere m.v., der anvendes til transport af varer i international trafik, under forudsætning af at indkomsten er knyttet til foretagendets indkomst ved drift af skibe eller fly i international trafik.

Stk. 2 medfører tilsvarende, at et rederis fortjeneste ved drift af både til transport ad indre vandveje kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet har sin virkelige ledelse.

Hvis et rederi har sin virkelige ledelse på et skib eller en båd, anses det efter stk. 3 for at have ledelse i den stat, hvor skibet eller båden har sit hjemsted. Hvis

en sådan ikke findes, anses ledelsen for at være i den stat, hvor rederen er hjemmehørende.

Efter stk. 4 gælder bestemmelserne i stk. 1 også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et foretningssællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 5 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte arms længde princip for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2:

Kildestaten kan ikke beskatte udbytter betalt af et datterselskab til et moderselskab, hvis moderselskabet ejer mindst 10 pct. af kapitalen i datterselskabet.

I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Udtrykket udbytte er defineret i overensstemmelse med OECD-modellen, jf. stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller fast sted, skal udbytterne beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter artikel 7 eller som indkomst fra frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5, mens fast sted er omtalt i bemærkningerne i artikel 14 nedenfor:

En stat kan ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter.

Renter kan ikke beskattes i kildestaten, hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat.

Begrebet renter defineres i stk. 2. Stk. 3 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, så renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst fra frit erhverv efter artikel 14. Stk. 4 gentager det arms længde princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Royalties kan ikke beskattes i kildestaten, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden stat.

Begrebet royalties er defineret i stk. 2.

Stk. 3 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, så kildestaten kan beskatte royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted i denne stat, som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst fra frit erhverv efter artikel 14.

Stk. 4 gentager det arms længde princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. På samme måde kan fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller et fast sted - eller af det faste driftssted eller faste sted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

Et rederis eller luftfartsselskabs fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly - herunder containere - kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende, jf. stk. 3.

Efter stk. 4 kan fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Bestemmelserne i stk. 3 om fortjeneste ved afhændelse af fly og tilknyttet rørlig formue finder for luftfartskonsortiet SAS's vedkommende kun anvendelse for den del af fortjenesten, der svarer til den andel af konsortiet, som ejes af SAS Danmark A/S.

Artikel 14. Frit erhverv.

Artiklen omfatter tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udøver frit (liberalt) erhverv af selvstændig karakter i den anden stat, f.eks. som læge, tandlæge, advokat, revisor, arkitekt eller ingeniør.

Indkomst, som en person opnår ved udøvelse af frit erhverv, kan som hovedregel kun beskattes i persons bopælsstat.

Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden stat (kildestaten), hvis personen har et fast sted i den anden stat, som til stadighed står til rådighed for udøvelse af denne virksomhed. I så fald kan kildestaten beskatte personen af så stor en del af indkomsten, der kan henføres til det faste sted.

Begrebet fast sted er ikke defineret i overenskomsten (i modsætning til fast driftssted). Normalt vil et fast sted forudsætte, at der er en lokalitet, hvor kunder kan henvende sig, f.eks. en klinik, tegnestue eller lignende.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat (kildestaten), kan kildestaten beskatte indkomsten for dette arbejde. Kildestaten kan dog ikke beskatte lønindkomsten, hvis lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i et skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jfr. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Østrig i op til 183 dage i et skatteår, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører den danske arbejdsgivers faste driftssted eller faste sted i Østrig, kan denne stat dog også beskatte lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsselskab er hjemmehørende.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer kan beskattes i kildestaten.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gæl-

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Østrig

der også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jfr. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte udenlandske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jfr. bemærkningerne til artikel 15.

Artikel 18. Pensioner.

Den principielle hovedregel i stk. 1 er, at pensioner, livrente og andre lignende vederlag kun kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Det gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan kun beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, jf. stk. 2.

Stk. 3 omfatter personer, som har været hjemmehørende i den ene stat, men er blevet hjemmehørende i den anden stat, og som modtager pensioner, livrente og andre lignende vederlag fra den førstnævnte stat (kildestaten). I så fald kan kildestaten beskatte disse pensioner m.v. Dette stykke gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

I artikel 30, stk. 3, er det aftalt, at undtagelsen i stk. 3 ikke gælder for personer, som allerede var flyttet til en stat, og som var begyndt at modtage pension mv. fra den anden stat, inden den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst trådte i kraft.

Artikel 19. Offentlige hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes kun i den udbetalende stat (kildestaten), jf. stk. 1. Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner kan som hovedregel kun beskattes i kildestaten, jfr. stk. 2. Dog kan de kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

Artikel 19 gælder dog ikke for vederlag eller pension i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, jfr. stk. 3. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18.

Artikel 20. Studerende.

Stipendier og lignende til studerende og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 21. Indkomst i forbindelse med kulbrintevirksomhed

Artiklen omhandler beskatning af indkomst i forbindelse med efterforskning m.v. efter eller udvinding af kulbrinter, både for så vidt angår foretagender og deres medarbejdere.

Hvis et foretagende eller en person fra den ene stat udøver enhver form for virksomhed i den anden stat (kildestaten) i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udvinding af kulbrinter, anses den pågældende for at have fast driftssted eller fast sted i kildestaten med hensyn til denne virksomhed, jf. stk. 1.

Efter stk. 2 gælder dette dog kun, hvis virksomheden strækker sig ud over en bagatelgrænse på 30 dage inden for en 12-månedersperiode.

Virksomhed på borerig ud for kysten skal dog kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der overstiger 365 dage i en 18-månedersperiode, jf. stk. 3.

Både i stk. 2 og 3 er der indsat en bestemmelse, der hindrer omgåelse af tidsfristerne ved at lade arbejde udføre af forskellige indbyrdes forbundne foretagender.

Efter stk. 4 og 5 beskattes supply-trafik med skib eller luftfartøj til borerigge ud for kysten efter samme regler som international trafik. Dette gælder såvel beskatningen af rederiet eller luftfartsselskabet som beskatningen af besætningerne.

Endelig fastsætter stk. 6 regler for beskatning af kapitalgevinst ved flytning af borerigge væk fra en stat. Hvis et østrigsk foretagender flytter en borerig væk fra dansk kontinentalsokkel, kan Danmark ikke beskatte foretagendet af kapitalgevinst – værdistigning – på riggen, bortset fra genvundne afskrivninger.

Artikel 22. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres af et fast driftssted eller fast sted i den anden stat.

Artikel 23. Formue.

Formue bestående af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Formue i form af løssøre tilknyttet et fast driftssted eller fast sted kan beskattes i den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende. Formue bestående af skibe og luftfartøjer m.v. kan kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Al anden formue kan kun beskattes i den stat, hvor ejeren er hjemmehørende.

Danmark pålægger ikke en generel formueskat. Artiklen har for Danmarks vedkommende kun relevans for ejendomsværdiskatten.

Artikel 24. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artikel 24 har den såkaldte metodebestemmelse, d.v.s. den fremgangsmåde som en bopælsstat skal anvende, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter de andre artikler.

Danmark skal anvende den såkaldte credit-metode som lempelsesmetode, jfr. stk. 1, litra a) og b). Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Østrig, som efter overenskomstens artikel 6–22 kan beskattes i Østrig, kan Danmark medregne indkomsten i personens skattepligtige indkomst, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af følgende to beløb, nemlig

- den skat, der er betalt i Østrig, eller
- den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra Østrig.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Østrig, anvendes metoden eksemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 1, litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den østrigske skat. Den østrigske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Når Østrig er bopælsstat, anvendes metoden exemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 2, litra a) og c). For så vidt angår udbytter fra et dansk selskab, som kan beskattes i Danmark efter artikel 10, anvendes dog creditmetoden, jfr. stk. 2, litra b).

I en protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten er det aftalt, at Østrig kan skifte til creditmetoden i særlige sager, jf. protokollens punkt 2.

Artikel 25. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og juridiske

personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt eller lignende, som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Overenskomstens artikel 26 og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de østrigske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for skatter, omfattet af overenskomsten, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Der skal således udveksles oplysninger til brug ved påligningen af såvel statslige som kommunale skatter i Danmark og tilsvarende ved påligningen af de statslige, regionale og lokale skatter, der eksisterer i Østrig.

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Østrig. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Østrig i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat kan fremskaffe oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne i den ene stat anmode myndighederne i den anden om at fremskaffe oplysninger til brug i den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den første stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Østrig kommer i besiddelse af oplysninger, som man skønner vil være nødvendige for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger afgives, uden at myndighederne i den anden stat har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat systematisk sender oplysninger til den anden stats myndigheder om f. eks. om betalinger af rentebeløb til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af udvekslinger skal foregå på den ene eller den anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte fælles undersøgelser i konkrete sager, undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner etc.

En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller give oplysninger, som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser.

Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som de oplysninger, som en skattemyndighed indhenter til sit eget brug.

Artikel 28. Diplomater m.fl.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begrundelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 29. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 30. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

Artikel 31. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft den 1. marts 2008.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Skattespørgsmål hører under det færøske landsstyre og det grønlandske hjemmestyrer kompetence, jf. § 2 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Landsstyre, og § 4 i lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Til lovforslag nr. L 12. Skriftlig fremsættelse (28. november 2007)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig (Lovforslag nr. L 12).

Formålet med lovforslaget er at indhente Folketingets samtykke til, at regeringen tiltræder en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig. Overenskomsten blev undertegnet den 25. maj 2007, men vil først kunne endeligt tiltrædes fra dansk side, når Folketinget har vedtaget en lov herom.

Overenskomsten indeholder regler for, hvornår Danmark henholdsvis Østrig kan beskatte forskellige former for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten), og om hvordan dobbeltbeskatning undgås.

Den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst afløser en overenskomst fra 1961.

Den nye overenskomst indeholder regler om, at kildestaten ikke kan beskatte udbytte, som et datterselskab i denne stat udlodder til et moderselskab i den anden stat. I andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbytte, som et selskab udlodder til en ejer i den anden stat, men skatten må højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Renter og royalties kan kun beskattes i bopælsstaten.

Offentlige ydelser (herunder sociale pensioner) kan beskattes i kildestaten.

Private pensioner kan beskattes i kildestaten. Det er en ændring i forhold til den gældende overenskomst, som medfører, at private pensioner kun kan beskattes i bopælsstaten. Der er aftalt en overgangsordning for personer, som ved den ny overenskomsts ikrafttræden var hjemmehørende i en stat og modtog privat pension fra den anden stat, så denne pensionen fortsat kun kan beskattes i bopælsstaten. Fremtidige modtagere af danske pensioner i Østrig beskattes efter reglerne i den nye overenskomst, d.v.s. i Danmark.

Dobbeltbeskatning ophæves ved credit-metoden, så Danmark som bopælsstat nedsætter sin skat med den skat, der er betalt i Østrig. Nedsættelsen kan dog højst udgøre et beløb svarende til den danske skat, der falder på den østrigske indkomst.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser, og det har ikke EU-retlige konsekvenser. Lovforslagets økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser skønnes at være begrænsede.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.